

Cuvântul lui Dumnezeu către alesul Său Irineu

Cel mai dulce cuvânt: pace ție! Pace ție, copil credincios lucrului Meu din vremea aceasta! Pace ție de la Dumnezeu celor credincioși, căci Domnul este Dumnezeu celor credincioși și lucrează cu cei credincioși. Iată, și din cer urarea cea creștinească de aducere-aminte a învierii Domnului: Hristos a înviat! Hristos este începutura învierii, și după aceea fiecare, la rândul cetei sale.

Hristos a înviat! Dar câți înțeleg această taină ca să trăiască după adevărul acestei învieri? Lumea face din această amintire, din această sărbătoare, o sărbătoare de petrecere și de slobozenie și nu de cucernicie și nu de slăvire cerească, și nu se suie bucurie de pe pământ la cer. Așa era și pe vremea trupului Meu, măi copilule iubit, că se aduna lumea de peste tot la sărbătoarea Paștelui din Ierusalim ca să ducă jertfă de rugăciune lui Dumnezeu. Da' de unde! că nu era în aceia Duhul lui Dumnezeu, că dacă ar fi avut Duhul lui Dumnezeu cei ce se adunau, ar fi cunoscut că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care a venit să ridice păcatul lumii. Ai văzut mărturisirea lui Petru, dacă am întrebat pe ucenici: *«Dar voi cine ziceți că sunt?»*. Și Petru a zis: *«Tu ești Hristosul»*. Dar Domnul a descoperit lucrarea Duhului Dumnezeiesc și a zis: *«Fericit ești, Simone, că nu trup și nu sânge ți-a descoperit ție aceasta»*, și a lucrat Domnul ascuns în toată vremea, căci le-a spus apoi: *«Nimănui să nu spuneți că Eu sunt Hristosul»*. Iată, Domnul n-a căutat în petrecerea lumii pe vremea Sa, și a lucrat ascuns cu o mână de ucenici, căci altfel nu putea ajunge vremea ca să Se desăvârșească prin moarte, și apoi prin înviere, după cum era scris în cartea proorociilor. Iar când vremea venise, S-a suit la Ierusalim să Se lase spre pătimire, și să-Și arate apoi slava Sa.

O, iubitul Meu, am coborât din cer și am purtat trup și M-am smerit până la cruce, ca să fiu pildă de iubire pentru cei ce vor crede în Mine. Am fost slujitor ascultător Tatălui Meu și M-am plecat în fața tuturor, ca să fac bine tuturor. Am venit din cer și am spălat picioarele învățăcelilor Mei și n-am făcut nimic pentru Mine. Am alinat durerile tuturor, am vindecat suferințele celor credincioși și am dat mâncare multimilor flămânde, și apoi am mers spre pătimire și spre plinirea deplină a tainei pentru care venisem întrupat, și n-am lucrat decât iubire în toată vremea trupului Meu. Și când M-am suit la Tatăl Meu, așa am zis: *«Tată, pe cei ce Mi i-ai dat din lume păzește-i Tu de acum, fiindcă Eu vin la Tine. Ei nu sunt din lume, precum Eu nu sunt din lumea aceasta. Lumea nu-i iubește, pentru că lumea iubește ce este al ei»*. Așa și acum, lumea nu poate iubi pe cei ce sunt cu Dumnezeu, pe cei ce nu ies din cele ale legii lui Dumnezeu. Dar cei credincioși care nu suferă ocară și dispreț și judecată de la cei din lume, o, aceia încă n-au ieșit cu totul din cele ale lumii, aceia au încă inima împărțită. Așa sunt mulți din poporul Meu pe care l-am hrănit și l-am învățat din cer în toată vremea, și nu poate creștinul să taie de la el și să fie numai cu Mine ca să-l fac puternic pe cel din poporul Meu.

Am acești copilași prin care Eu lucrez și prin care se vede Scriptura aceea care zice: *«Cine nu lasă părinți și frați și țărini și case și lume pentru numele Meu, acela nu poate fi ucenicul Meu»*, iar cel ce lasă totul pentru Mine, acela este ucenicul Meu. O, acești copilași nu s-au mai uitat înapoi. Au tăiat de la ei, și iată, fericiți vor fi și peste multe vor fi puși cei ce ascultă cuvintele Mele și le împlinesc. De aceea te-am lipit cu ei, și vai, copilul Meu, vai celor care numai ar cugeta să pună bârnă între tine și aceștia de care Eu Mă servesc și prin care Mă leg cu tine pentru săvârșirea lucrului Meu din zilele acestea! Spun așa fiindcă se iscodește încă lucrul Meu cu tine de către cei fățarnici care zic că sunt și ei cu lucrul Meu, și numai puțin aluat dacă este de la aceia, umblă să strice frământătura cea din cer. Ferește-te de aluatul celor fățarnici,

căci aceia nu lucrează în via Mea. Ferește-te tu de prieteni, că de dușmani te feresc Eu. Dar Eu voiesc să înțelegi ce-ți spun, căci cel ce nu este cu lucrul planului Meu, acela nu este cu tine după adevăr. Ferește-te de omul limbut, că acela are două limbi. Și te ferește încă de cel lingușitor, căci cuvântul micios al acestuia este cu două înțelesuri. Eu sunt în toată vremea cu pază tare peste tine, și cete de îngeri tari lucrează în preajma ta, căci vreau să te am, copilul Meu iubit, și vreau puternic să te am, și vreau dreptar să te am în mijlocul unui neam îndărătnic și necredincios.

Apostolii din Galileea au luat Duh Sfânt. Și de ce au luat? Fiindcă au crezut în învățătorul lor; de aceea au luat, și s-a cunoscut că au luat, căci au mers și rod au adus și minuni nenumărate au săvârșit, și au mers după ei noroadele de pe pământ, căci în numele Meu scoteau demoni și în limbi noi grăiau și minuni mari lucrau. Dar astăzi, duhul lumii, acest soi de duh rău, cu ce să mai fie stârpit? Cu ce, iubitul Meu? Căci soiul acesta de duh rău din vremea aceasta, nu iese decât cu credință nemaiauzită, lucrată lângă post și lângă rugăciune vie, după duh și după adevăr, și iată, această putere nu se mai vede lucrată din biserica Mea, că nu este viață cu Mine, nu este. Că mănâncă preotul carne în toată vremea, ca toată lumea cea răătăcită, mănâncă fără oprire, de la cel din capul bisericii și până la cel mai slab. Nu vrea preotul să fie asemenea cu Mine, și iată, și azi văd această înșelare, că și de cele mai mici sarcini se scutură omul, și își mai bagă, încă, grumazul să ducă în spate un munte, că se duce să se facă preot, și nu știe ce face unul ca acela. Și dacă preoții ar ști ce fel de vreme este aceasta și dacă ar pricepe ce înseamnă să stai între om și Dumnezeu, dacă ar putea pricepe, îți spun și Eu ție, măi tată, îți spun că preotul de azi și-ar lua o traistă pe umăr și s-ar duce dincolo de cel mai mare pustiu ca să scape de gheenă, căci preotul de azi nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu, și scris este: *«Vai vouă, căci strecurați fânțarul și înghițiți cămila, că vă arătați drepti oamenilor, iar înăuntrul vostru este stricat. Vai, că întreceți măsura părinților voștri, care au vărsat sângele proorocilor, că iată, mărturișiți voi înșivă că sunteți fii ai acelor»*.

O, iubitul Meu, fii cu Mine, măi tată, că preotul de azi face din Trupul și Sângele Meu mădulare ale desfrânațiilor și ale nelegiuirilor. Mai ușor i-ar fi unuia ca acesta să-și ia o legătură cu pâine și să plece în pustiu, că nu numai pe el, dar și pe cel pe care-l dă de partea lui îl face fiu al gheenei. Crede tu Mie, ca să fii plin de Duh și să vezi cu duhul, căci adevăr adevărat îți grăiesc, că înainte vreme preotul nu-și părăsea costumul sfânt, și trecea prin sat și era cinstit cu cinstire sfântă și cu întâietate, măi copilul Meu, și păștea turma după dreptarul cel întreg. Dar uită-te și tu azi, uită-te cu Mine, că nu mai știi că este preot acel preot care bea și fumează, care nu numai că umblă îmbrăcat ca lumea și că părăsește portul cel sfânt, dar mai mari grozăvii se ridică la cer, că se duce și face ca toată lumea, și nu-l mai deosebesc din lume.

Nu mai pot, copilul Meu, nu mai pot, tată, și vreau să fac curățenie bună. Vreau să curăț toate uscăturile, vreau să Mă ridic să tai pomii cei care n-au adus rod. De ce să ocupe locul în zadar? Vin, și vreau să las tot ce mai găsesc sănătos, dar ajută-Mă, că iată, vreau să fac cu tine început de lucrătură nouă. Nu te pripzi, nu Mă ascunde sub obroc. Scoate-Mă și fă să luminez cu tine prin ceea ce lucrezi! Stai întru puterea cea bună, căci acest soi de întuneric și de ceață nu se poate risipi decât cu puterea cea bună.

Nu Mă mai da la cei ce nu merg pe cale cu Mine. Spune-le și le arată calea, și dacă vezi că merg pe ea, unește-i cu Mine, dar dacă nu vor, Eu nu Mă voi lăsa întru aceștia, și Mă voi întoarce în Mine. Să știi că adevăr grăiesc, Eu nu Mă las cu împărăția Mea întru cei ce nu-Mi deschid după adevăr, căci cei ce sunt cu Mine, aceia calcă pe urmele Mele, și Eu binevoiesc întru aceia. Eu am venit întreg pe lume și întreg M-am dat de pildă spre tăiere și spre jertfire, și nu pot trece peste aceasta. Așează-Mă tu, cu dragostea ta, cu credința ta și cu cuvântul tău, așează-Mă în om, ca să Mă pot vedea în om, și apoi lucrează cu însuși Trupul și Sângele Meu peste acela, căci Eu sunt curat, copilul Meu cel ascultător, și, lucrează, măi tată. Nu este greu cu Mine. Este greu, dar nu când ești cu Mine, căci Eu nu sunt neputincios întru nimic.

Lasă-Mă pe Mine întru toate, dar toate ale tale să fie întru Mine. Nimic fără Mine: nici fapta, nici grăirea, nici iubirea, nici privirea. Nimic fără Mine, iubitul Meu, căci Eu fac zece pași la un pas de al tău, și mergem și lucrăm și biruim. Caută cu împărăția Mea mereu, și pe toate celelalte ți le voi lucra Eu, dar fără Mine niciodată și pe niciunde să nu fii. Ai văzut pe unii credincioși, își dau cu mâna lor de pomană tot ce vor să aibă în cer. Așa și pe pământ, ceea ce vrem să primim din jur, aceea să împărțim, căci înțelepciune mai mare nu mai este alta, și virtute mai mare nu poate întrece această virtute. E mare întunericul acestei vremi, iar cel ce-și împletește virtuțile cu socoteală dreaptă și cu umilință de duh, acela întrece pe cei ce au lucrat virtuțile pe pământ și sunt acum în ceata sfinților. Acela de azi întrece pe aceia, pentru că e vremea aceea spre sfârșitul plinirii vremurilor, și așa este scris: *«Cel ce rabdă până la sfârșit, acela se va mântui»*. Amin.

Caută cu dragoste împlinirea planului ceresc, și pe toate celelalte lucrări ți le voi face ușoare spre lucrat, căci iată, vremea așteaptă pe urma noastră, iar Eu suspin sub așteptare, iubitul Meu. Vreau să vă văd lucrând cu dragoste de cer, cu dragoste pentru lume, așa cum Eu, din iubire pentru lume am lucrat și M-am dat jertfă ca să plinesc începătura lucrării de mântuire a făpturii lui Dumnezeu. Iar voi să fiți aceia prin care Eu voi sfârși cu biruință lucrarea Mea, căci iată, lucrez, dar puțini lucrători am la via aceasta. O, dar Mă scutur cu putere de duh peste acești puțini ai Mei, și biruința va răsări, și se va vedea răsărind. Amin.

Mai am de stat cu tine în sfat, și așa sta mereu, că n-am cu cine Mă mângâia, dar iată, nu avem încă apropiere așezată, și Domnul trebuie să aștepte o așezare, o cale mai deschisă și o legătură mai strânsă, căci cuvântul Meu este legătura.

Acum, iarăși, pace ție! Pacea Mea să rămână peste tine și să lucreze duh de pace întru tine. Mă bucur întru tine, căci îmi găsesc plăcerea întru tine. Fii curajos, fii dârz, căci Eu sunt cu tine. Toiagul dreptății să te poarte și să te sprijine în tot lucrul dreptății cea din credință răsărită. Ploaia harului Meu să te crească și să te desăvârșească întru mulțimea harului ceresc care curge de la Sfânta Treime peste tine.

Măicuța Mea te întâmpină și ea cu vestea cea mare:

– *Hristos a înviat, copil iubit al Fiului meu! Pace ție! Pacea Fiului meu să fie cu tine! Amin.*

– Iată, să ne întâlnim la ieslea coborârii Mele și să întărim de la Mine și de la tine pe cei pe care-i așteptăm, pe cei cu care ne ajutăm, căci vreau să-i fac să priceapă bine lucrul Meu din vremea aceasta. Vreau să pricepi bine că în acest acoperământ în care Eu cobor cuvântul Meu, vom lucra adesea peste multe scule ale planului Meu, și vom lucra peste ei și cu ei apoi, ca să desăvârșim via aceasta și s-o ridicăm pe România în vârful gloriei Ierusalimului ceresc.

Voi mai sta în sfat cu tine, că multe sunt ca să le aduc spre știre și spre împlinire. Tot ce ți-am dat de lucru, fii destoinic și lucrează-le pe toate până la capăt, copil credincios al cerului sfânt, că vremea e târzie, copil iubit de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

07/20-04-1991